

Toto je jediný okamžik, který máme

ZENOVÝ MISTR WU BONG

Ukázka z řeči pronesené na začátku jednodenního meditačního ústraní v neděli 17. června 1990.

Jedna z věcí, která nám není v každodenním životě vždy příliš jasná a kterou si uvědomíme, když se na něj podíváme blíž, přemýšlíme o něm a snažíme se ho nějak analyzovat, je, že v něm vlastně není příliš mnoho „podstatných“ událostí – těch, které by měly velký význam či důležitost. Většina našeho života se, okamžik po okamžiku, skládá z velmi všedních úkolů, ze spousty drobných věcí.

Většinou se k tomu stavíme tak – lze v tom vidět určitou lidskou nedokonalost – že těmto drobným věcem nevěnujeme pozornost. Ale i tyto drobné věci jsou důležité.

Zmínil bych se na tomto místě o tom, jak vzniká lavina. Když začneme pátrat po příčině laviny, často zjistíme, že ji způsobil zcela nepatrný děj. Možná jen někdo promluvil příliš hlasitě, a to uvolnilo malý kamínek a ten uvolnil větší kamínek a tak to šlo dál a dál. Jediná drobná věc, sama o sobě zcela nepatrná, získává postupně řetězem dalších událostí na významu a nakonec má veliký dopad.

Svým způsobem to tak funguje i v naší praxi. Její sílu si často neuvědomujeme. Jeden den, jedno ústraní, prostě se tady v neděli ráno sejdem a děláme to, co děláme. Jaký to má význam? V této chvíli tomu nerozumíme.

Zen nás učí důležité a nedůležité nerozlišovat. Máme však být, jak tak jdeme životem, okamžik za okamžikem pozorní – odevzdat se tomuto okamžiku úplně, na sto procent. Nezáleží na tom, je-li to důležitý moment, nebo ne – je to ten jediný, který máme.

Chtěl bych proto zdůraznit, že vlastně to jediné, to jediné, co doopravdy máme, je tento okamžik. Minulosti se už nelze znovu dotknout. Budoucnost nelze uchopit. A ve chvíli, kdy se budeme snažit zachytit přítomnost, už bude také pryč.

– Přeložil Jiří Lněnička